AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

FINPITIC

FinPitic intră în bucluc

www.edutime.ro

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

FINPITIC

FinPitic intră în bucluc

Autor: Alexandra Ioana Bontaș

www.edutime.ro

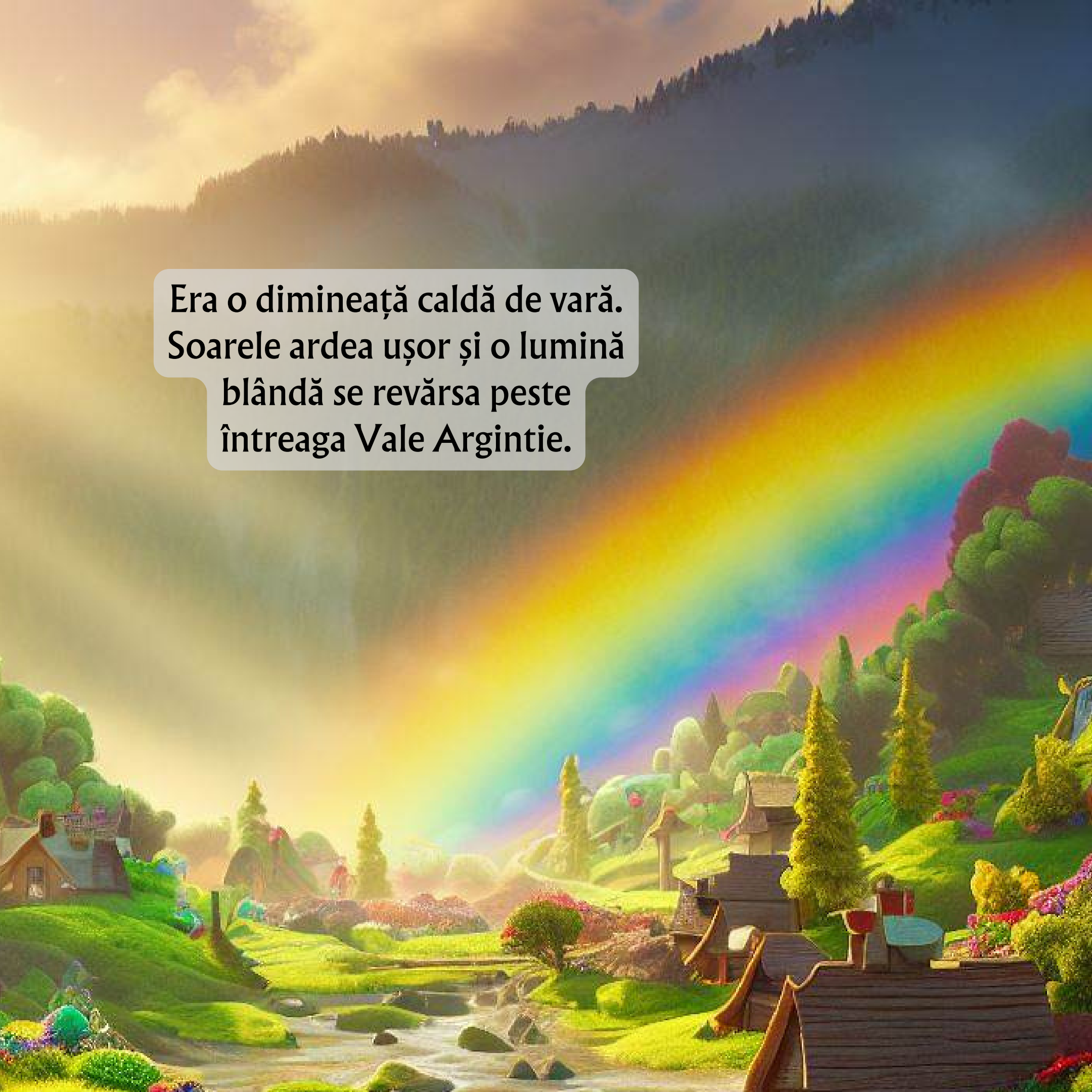

Era o dimineață caldă de vară. Soarele ardea ușor și o lumină blândă se revărsa peste întreaga Vale Argintie.

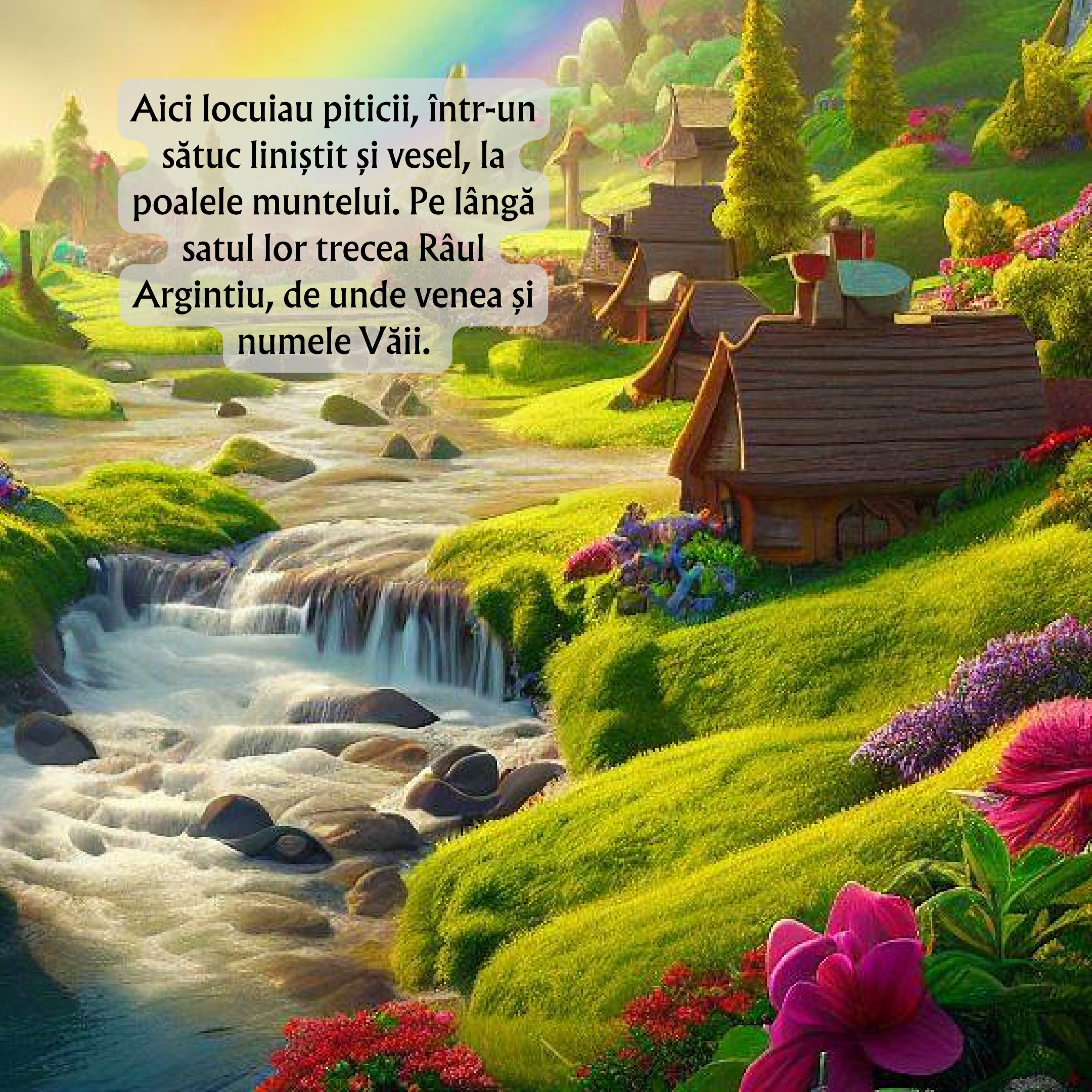

Aici locuiau piticii, într-un sătuc liniștit și vesel, la poalele muntelui. Pe lângă satul lor trecea Râul Argintiu, de unde venea și numele Văii.

Piticii munceau toată ziua cu multă hărnicie. Culegeau polenul florilor, din care făceau miere parfumată, strângeau frunzele copacilor, din care țeseau covoare fine sau construiau, din tulpinile arbuștilor, mobilă aleasă.

Aici, în Valea Argintie,
piticii cultivau mere dulci,
pe care le strângeau în lădițe
de lemn pentru a avea hrană
în zilele lungi de iarnă.

Locuiau în căsuțe colorate în toate culorile curcubeului. Fiecare familie avea o mică grădină plină de flori și legume proaspete.

Aveau suficient pentru traiul zilnic, iar surplusul îl vindeau vecinilor lor de pe partea cealaltă a muntelui, unde se întindea o câmpie vastă.

De la vecinii lor din satele din câmpie, în schimbul celor vândute, cumpărau grâu pentru pâine. Micile lor gospodării, munca și comerțul le asigurau viața tihnită.

Valea Argintie le oferea tot ce aveau nevoie, ba chiar mai mult decât atât. Pe fundul râului, printre apele cristaline care curgeau clipocind sprințar, se găseau mici pietricele argintii care dădeau culoarea râului.

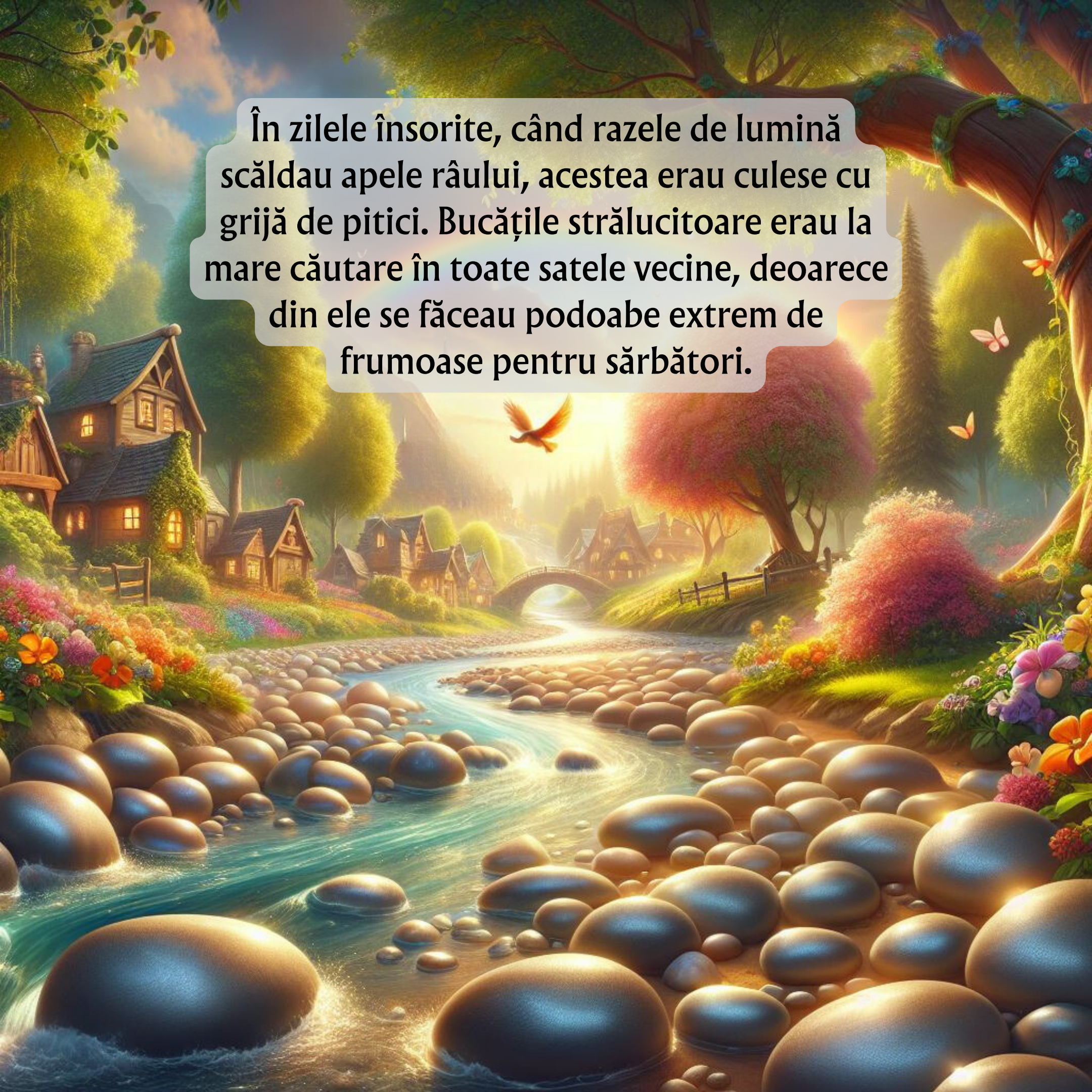

În zilele însorite, când razele de lumină scăldau apele râului, acestea erau culese cu grijă de pitici. Bucățile strălucitoare erau la mare căutare în toate satele vecine, deoarece din ele se făceau podoabe extrem de frumoase pentru sărbători.

FinPitic stătea pe o buturugă, încălzindu-se la soare. Avea o barbă roșcată, lungă de doi coți, pe care o mângâia gânditor. FinPitic conducea poporul piticilor de mult timp și, până acum, reușise să înlăture toate necazurile care se abătuseră asupra lor.

Trecuseră cu bine peste furtunile care le inundaseră Valea, peste seceta nimicitoare care uscase copacii și scăzuse râul, trecuseră cu bine și peste atacul lăcustelor nimicitoare care le provocase o mulțime de stricăciuni.

Iarna trecută, când zăpezile fuseseră prea mari și trecerea muntelui pentru a-și vinde produsele păruse un lucru imposibil, FinPitic găsise o soluție, construind o sanie mare.

Cu doi ani în urmă, căldura și seceta au pus în pericol recoltele. Din nou, FinPitic găsise o soluție și construise, peste întreaga Vale, umbrare mari din scoarță de copac și stropitori de apă. Înțeleptul FinPitic era privit cu mare respect și toți ascultau de el.

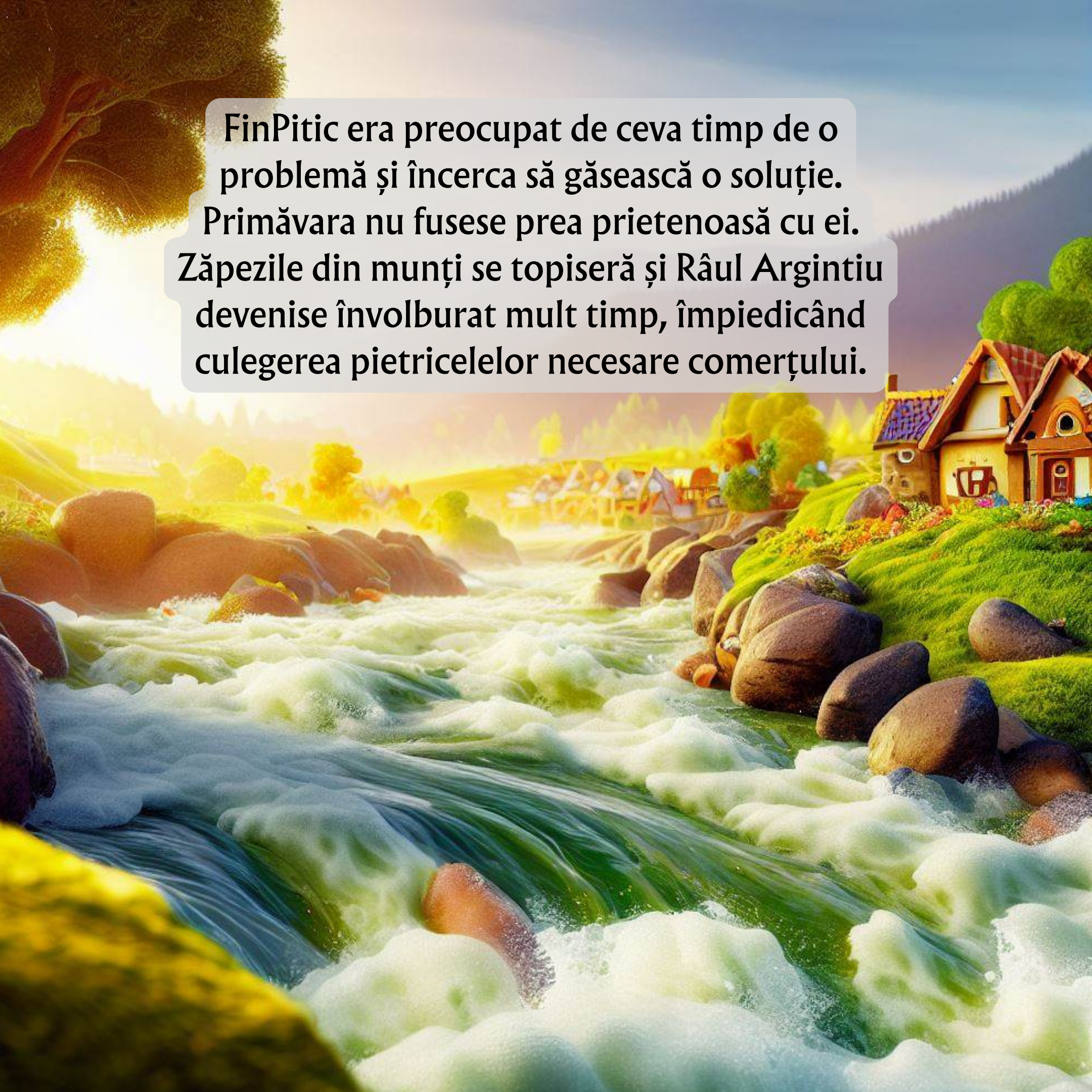

FinPitic era preocupat de ceva timp de o problemă și încerca să găsească o soluție. Primăvara nu fusese prea prietenoasă cu ei. Zăpezile din munți se topiseră și Râul Argintiu devenise învolburat mult timp, împiedicând culegerea pietricelelor necesare comerțului.

Apoi, ploile puternice și dese care veniseră au scuturat florile pomilor. Recolta de mere și producția de miere erau compromise. Și, până la toamnă, când vor împleti covoare de frunze, mai era ceva vreme.

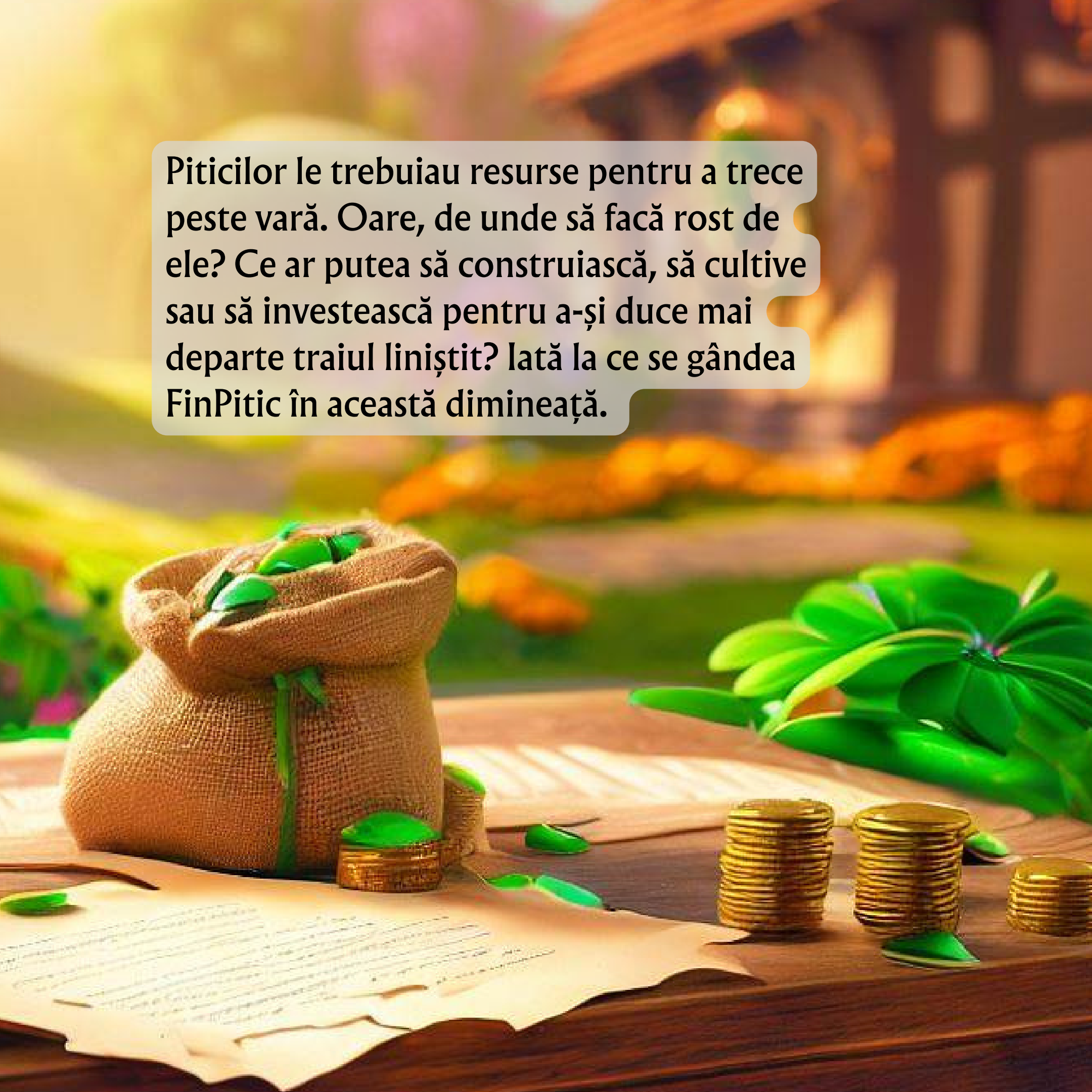

Piticilor le trebuiau resurse pentru a trece peste vară. Oare, de unde să facă rost de ele? Ce ar putea să construiască, să cultive sau să investească pentru a-și duce mai departe traiul liniștit? Iată la ce se gândea FinPitic în această dimineață.

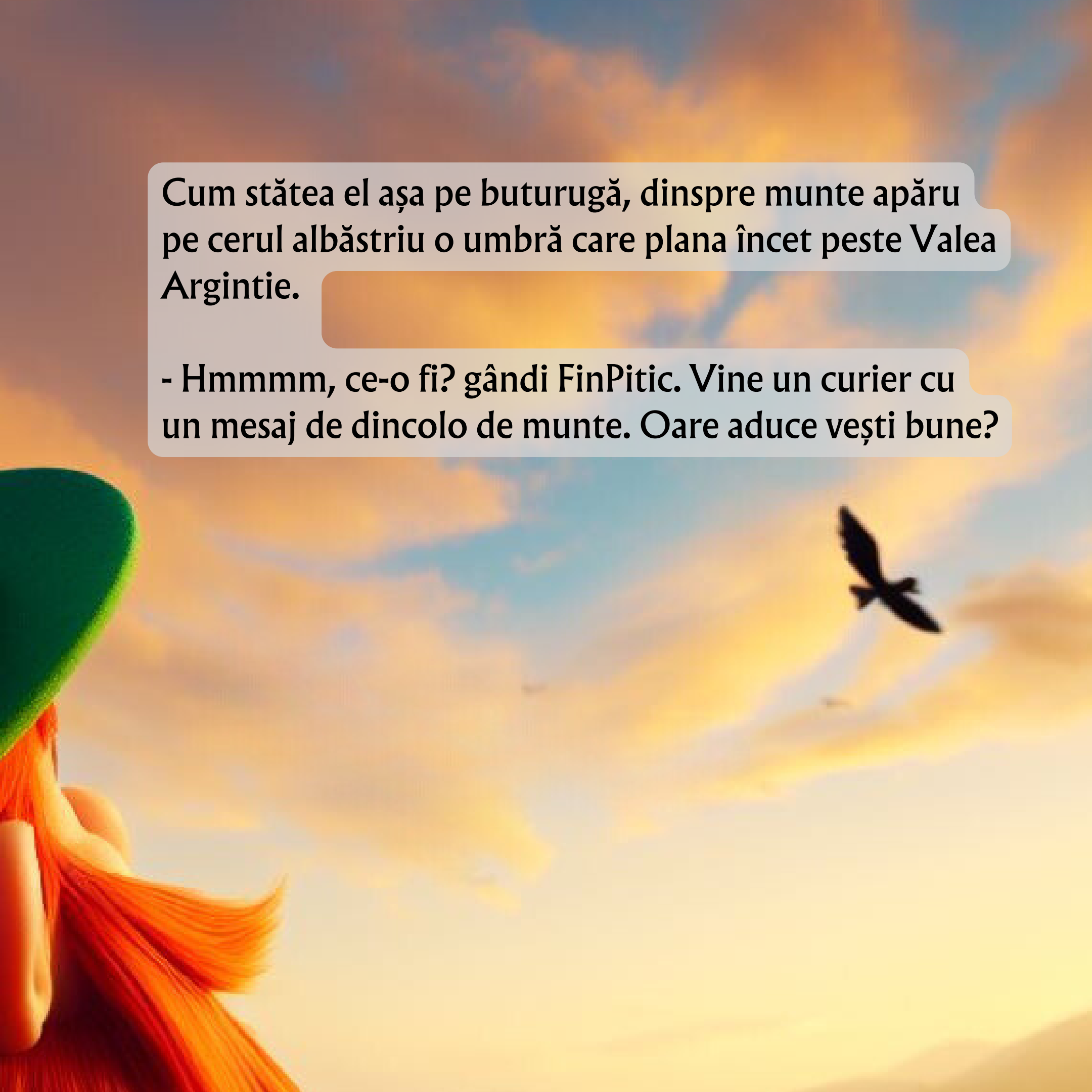

Cum stătea el așa pe buturugă, dinspre munte apăru pe cerul albăstriu o umbră care plana încet peste Valea Argintie.

- Hmmmm, ce-o fi? gândi FinPitic. Vine un curier cu un mesaj de dincolo de munte. Oare aduce vești bune?

Din sat veni în fugă și UnPitic, ajutorul lui FinPitic – văzuse și el apropierea mesagerului. Abia ce ajunsese UnPitic lângă buturugă, că și aterizase acolo un cintezoi pestriț. Și cintezoiul începu să le spună:

- Vin la voi cu un mesaj important din partea piticilor din satul Pânzei de Păianjen, de peste munte. M-au trimis să vă transmit o propunere de investiție care vă va aduce un profit foarte mare. Și nu aveți ce și cum să pierdeți.

- Povestește-ne, stimate cintezoi, îi spuse FinPitic. Care ar fi această investiție fără riscuri și care aduce profit?

Cintezoiul pestriț continuă:

- Piticii din satul Pânzei de Păianjen au găsit o nouă cale pentru a face investiții și comerț, profitabilă pentru toată lumea. Dacă trimiteți în satul lor toate pietricelele argintii pe care le-ați adunat și cele pe care le veți strânge în acest an, piticii Pânzei de Păianjen le vor investi și vor cumpăra cu ele, pentru voi, recoltele viitoare ale piticilor din câmpie, recoltele de grâu, de porumb, de ovăz, totul.

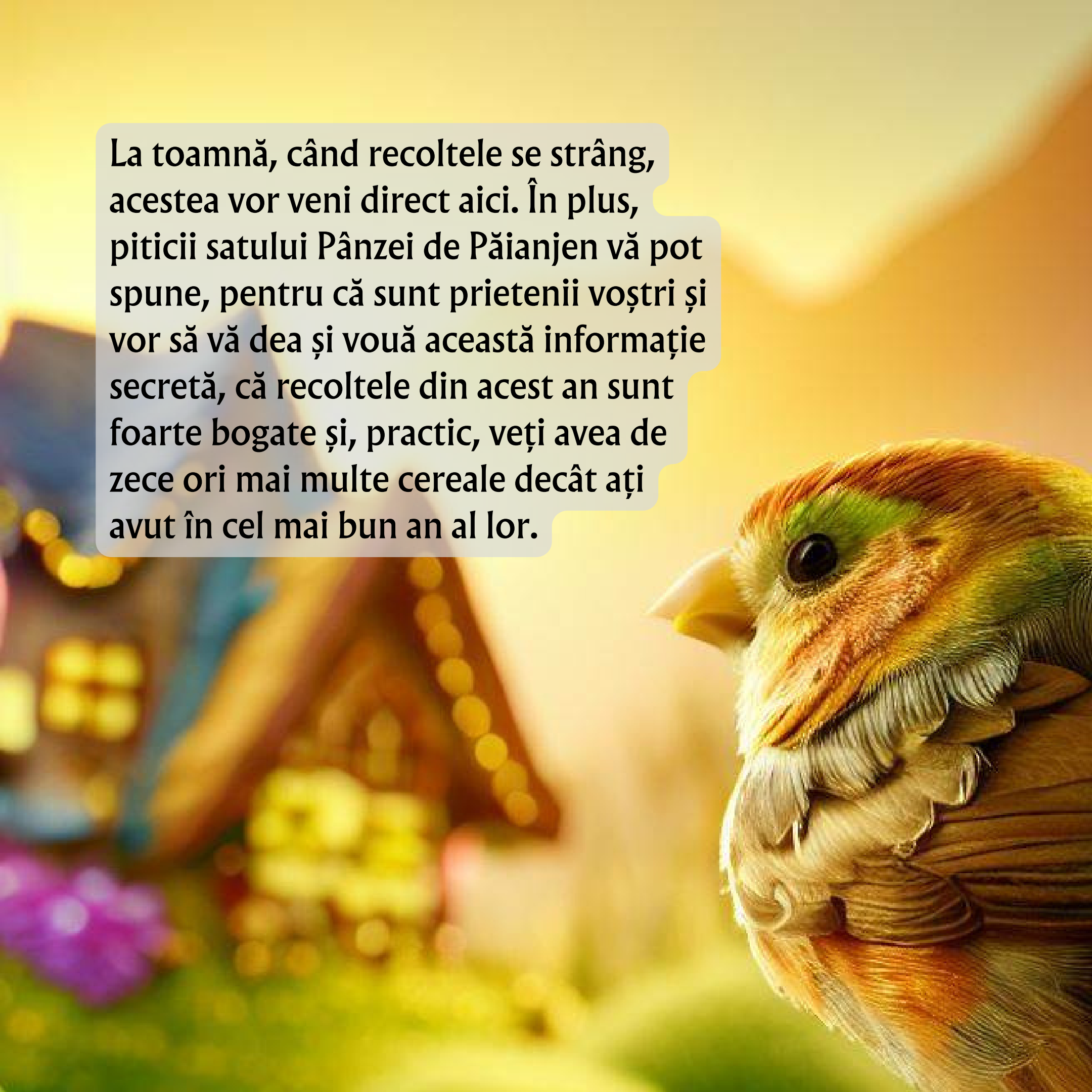

La toamnă, când recoltele se strâng, acestea vor veni direct aici. În plus, piticii satului Pânzei de Păianjen vă pot spune, pentru că sunt prietenii voștri și vor să vă dea și vouă această informație secretă, că recoltele din acest an sunt foarte bogate și, practic, veți avea de zece ori mai multe cereale decât ați avut în cel mai bun an al lor.

Era o liniște deplină, piticii ascultau vrăjiți.

- Mai mult, continuă cintezoiul, dacă nu aveți unde să le țineți peste iarnă, piticii din satul Pânzei de Păianjen le pot păstra pentru voi, trimițându-vă doar o parte.

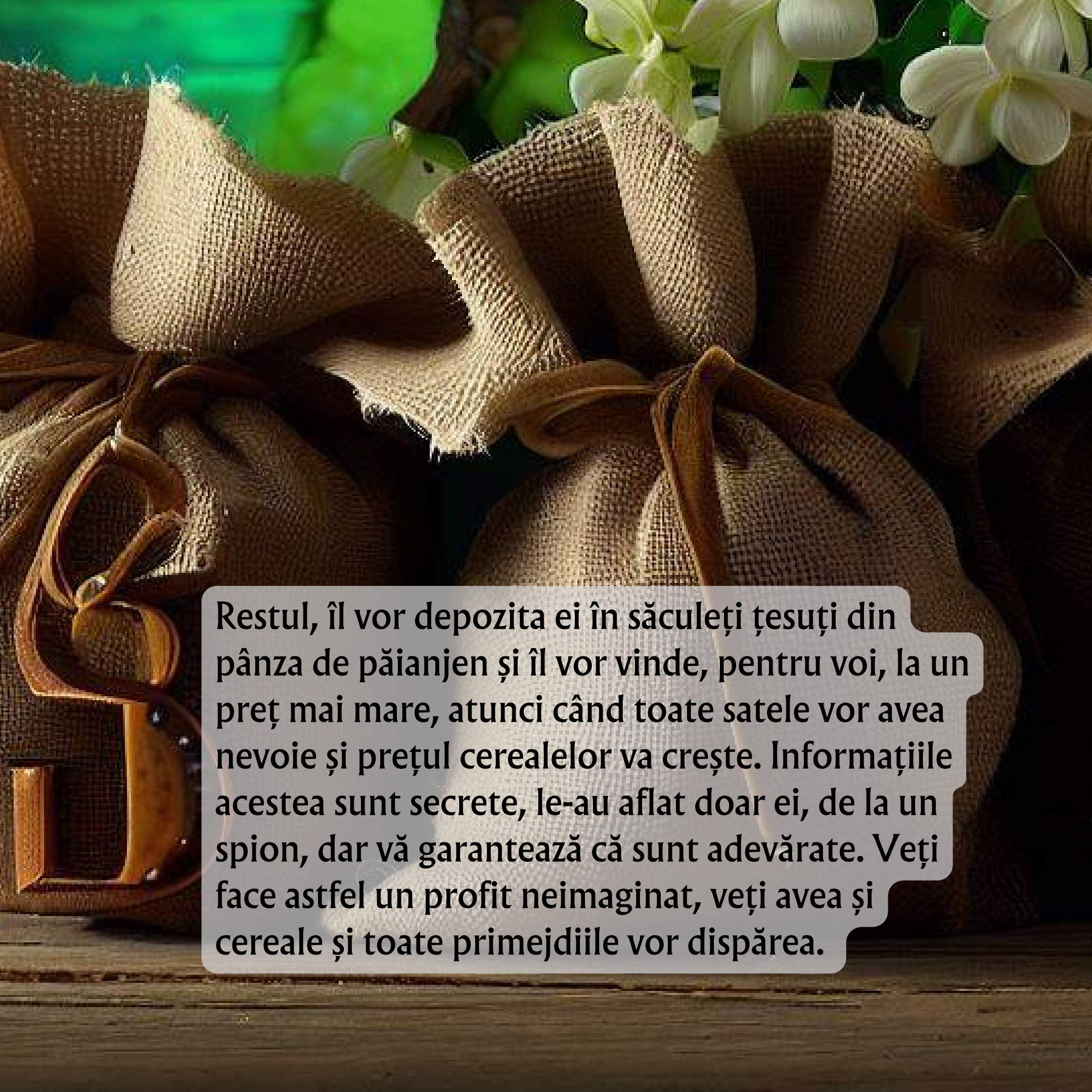

Restul, îl vor depozita ei în săculeți țesuți din pânza de păianjen și îl vor vinde, pentru voi, la un preț mai mare, atunci când toate satele vor avea nevoie și prețul cerealelor va crește. Informațiile acestea sunt secrete, le-au aflat doar ei, de la un spion, dar vă garantează că sunt adevărate. Veți face astfel un profit neimaginat, veți avea și cereale și toate primejdiile vor dispărea.

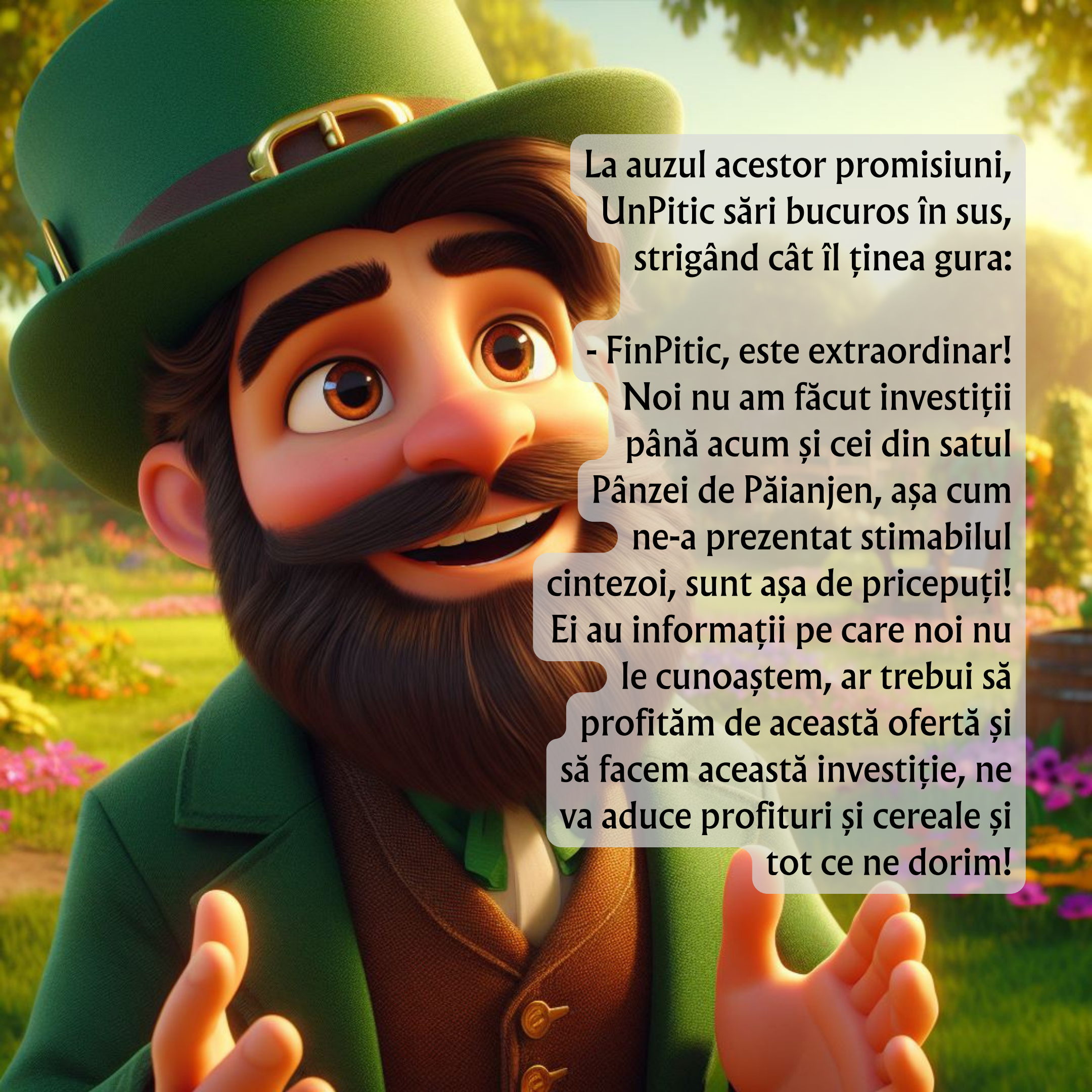

La auzul acestor promisiuni, UnPitic sări bucuros în sus, strigând cât îl ținea gura:

- FinPitic, este extraordinar! Noi nu am făcut investiții până acum și cei din satul Pânzei de Păianjen, așa cum ne-a prezentat stimabilul cintezoi, sunt așa de pricepuți! Ei au informații pe care noi nu le cunoaștem, ar trebui să profităm de această ofertă și să facem această investiție, ne va aduce profituri și cereale și tot ce ne dorim!

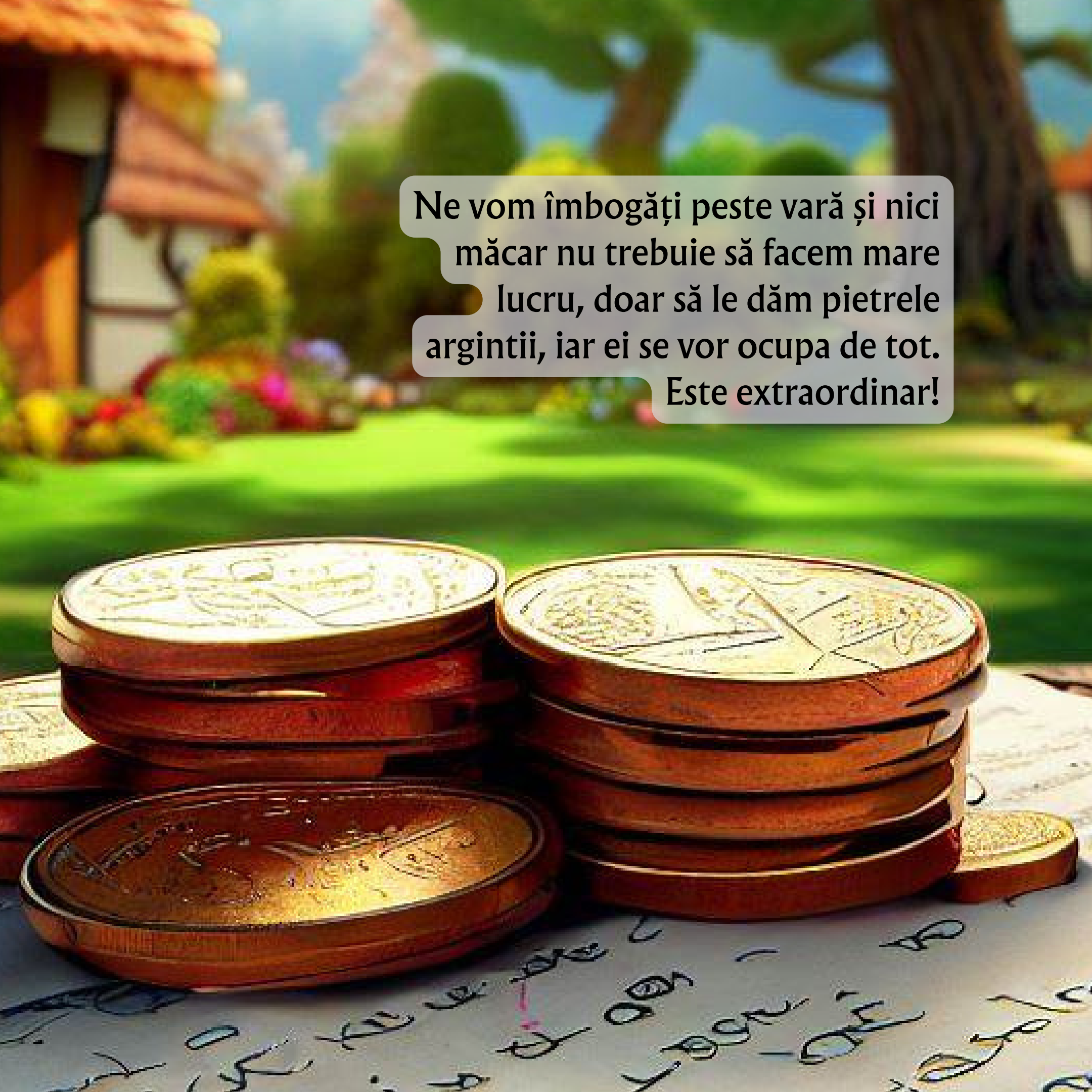
Ne vom îmbogăți peste vară și nici
măcar nu trebuie să facem mare
lucru, doar să le dăm pietrele
argintii, iar ei se vor ocupa de tot.
Este extraordinar!

FinPitic stătu gânditor câteva minute și apoi zise:
- Vara pare a începe călduroasă, dacă vine seceta iar?

- Cum să vină seceta? Uită-te la râu, apele lui sunt învolburate de săptămâni în șir, a plouat mult în această primăvară, zăpezile din munte s-au topit și curg la vale, cum să fie secetă?

- Dar, dragă UnPitic, noi nu avem suficiente pietricele puse deoparte. Ce facem dacă nu mai putem aduna? La toamnă cum ne descurcăm?

- Eu cred că, dacă le dăm lor toate pietricele, atâtea câte sunt, nu avem nevoie de altele. Astfel, vom cumpăra recoltele de cereale de care avem nevoie. Ei vor vinde pentru noi și atunci vom avea și cereale și profituri. Este tot ceea ce ne-am putea dori.

În plus, par așa de pricepuți în investiții, uită-te ce mesager prezentabil ne-au trimis, zise UnPitic, arătând spre cintezoiul pestriț.

FinPitic nu știa ce să răspundă. Promisiunile profiturilor uriașe prezentate de cintezoi, gândul că va asigura tuturor o bogăție mare – toate acestea păreau atât de tentante.

FinPitic, uitându-se la râul învolburat, spuse repede:

- Le vom trimite piticilor din satul Pânzei de Păianjen pietricelele de argint și vom face această afacere. Le mulțumim că ne ajută cu investițiile și că ne împărtășesc din cunoștințele lor.

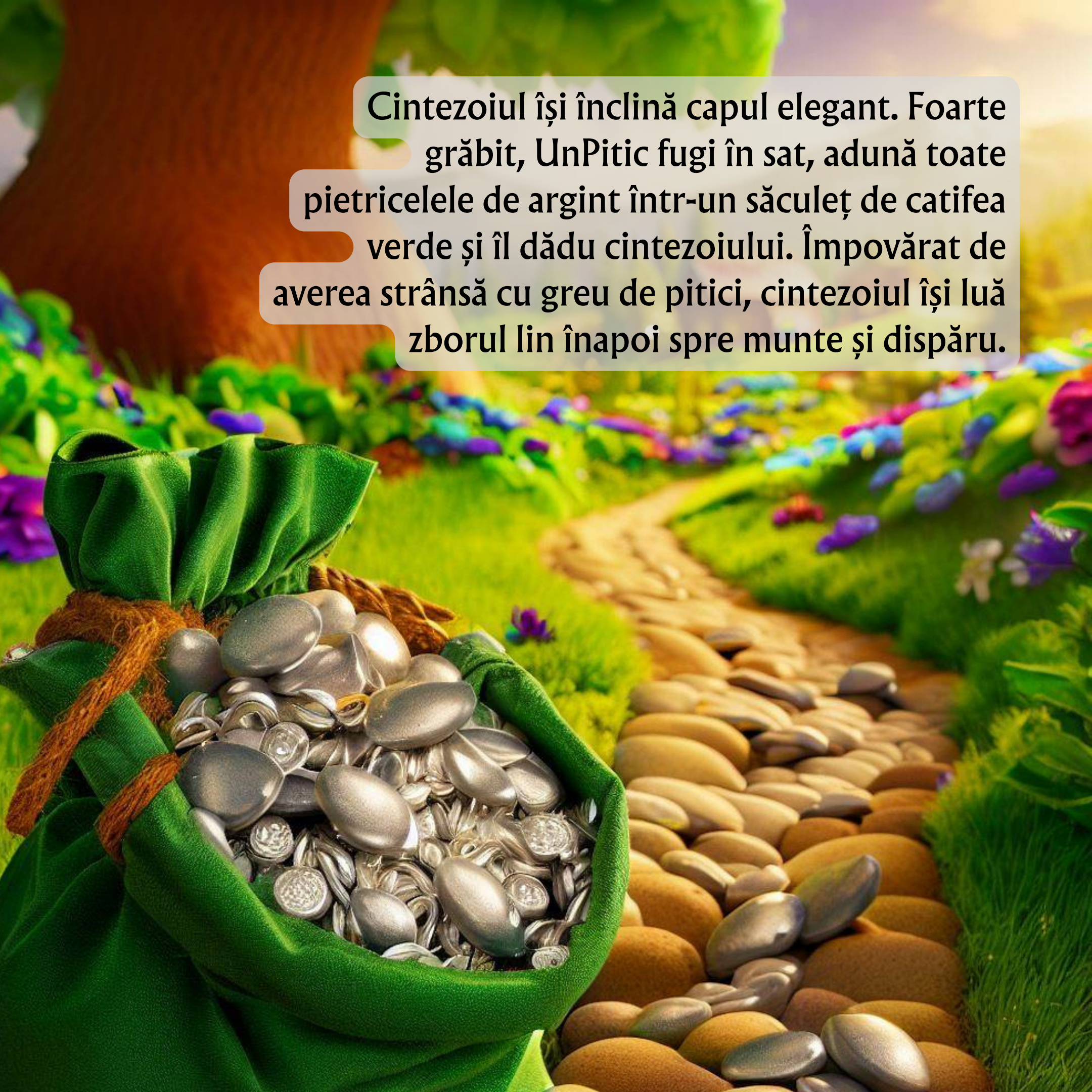

Cintezoiul își înclină capul elegant. Foarte grăbit, UnPitic fugi în sat, adună toate pietricelele de argint într-un săculeț de catifea verde și îl dădu cintezoiului. Împovărat de averea strânsă cu greu de pitici, cintezoiul își luă zborul lin înapoi spre munte și dispăru.

Vara trecu încet. Soarele ardea galben pe cer în fiecare zi, pârjolind culorile florilor și al frunzelor. Râul scăzuse mult și nu mai aducea cu el pietricele argintii.

Doar rar mai găseau piticii câte una și aceea foarte mică. Rezerva de pietricele nu mai exista și nu reușiră să o pună la loc. Așteptau toamna și, odată cu ea, veștile bune despre investiția lor.

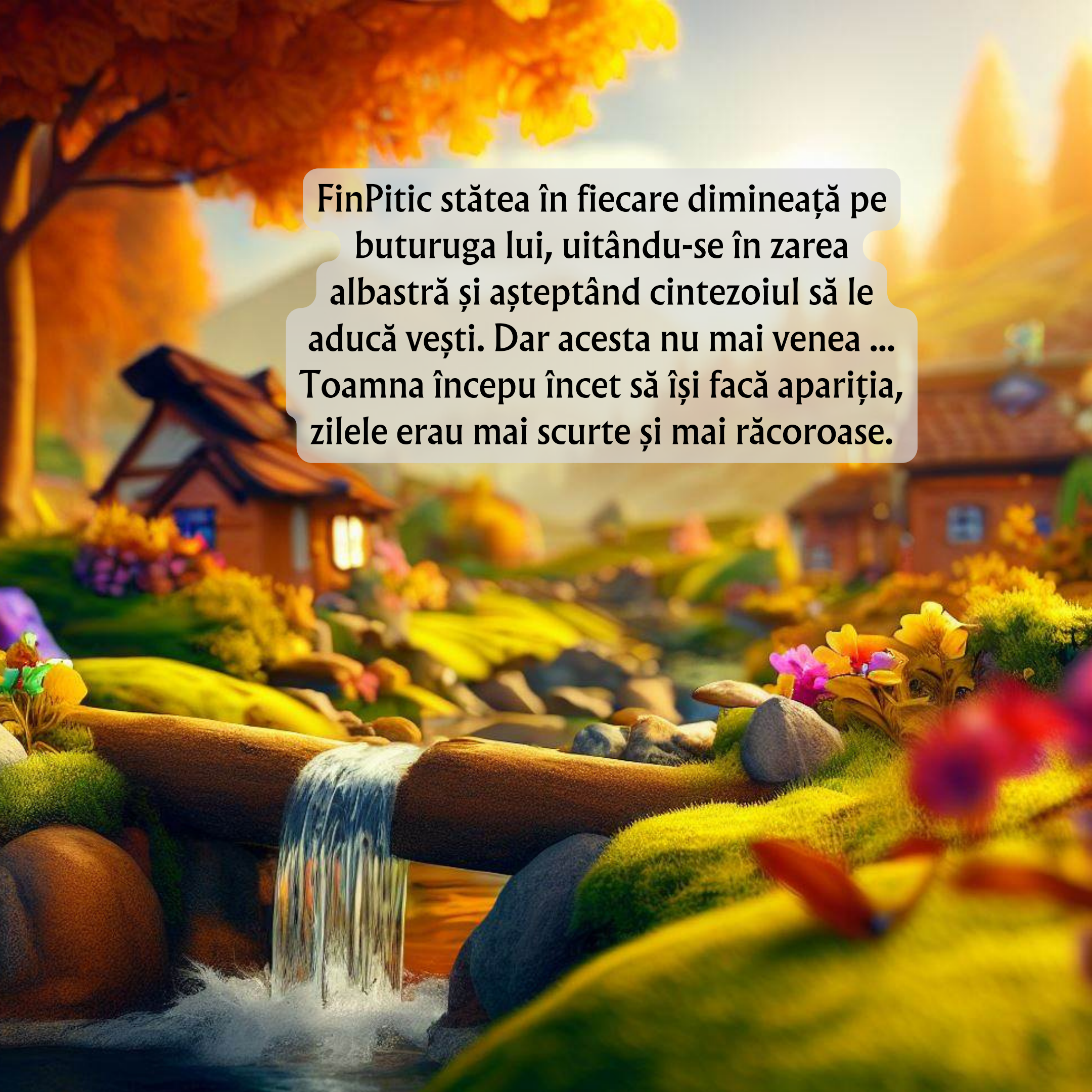

FinPitic stătea în fiecare dimineață pe buturuga lui, uitându-se în zarea albastră și așteptând cintezoiul să le aducă vești. Dar acesta nu mai venea ... Toamna începu încet să își facă apariția, zilele erau mai scurte și mai răcoroase.

Într-una din aceste zile, un cărăbuș obosit, cu o încărcătură de bețișoare uscate, cobora pe poteca muntelui. FinPitic îl opri și îl întrebă cu mare curiozitate:

- Să îți fie ziua bună, domnule Cărăbuș. Vii de departe?

- Vin de departe, tocmai din câmpiile de dincolo de munte. Mare secetă a fost în acest an! Culturile au fost arse toate de soare, frunzele și plantele s-au uscat demult, este jale mare, satele de la câmpie s-au mutat toate în munte și au părăsit câmpurile pârjolite.

- Vai, vai, vai, săracii de ei ... zise, zguduit de vești, FinPitic. Dar de cei din satul Pânzei de Păianjen știi ceva?
- Care sat al Pânzei de Păianjen? Nu există niciun sat al Pânzei de Păianjen.

- Cum nu există? Ne-au trimis nouă un mesager la începutul verii, un cintezoi pestriț, cu penele lucioase, vorba dulce și promisiuni frumoase.

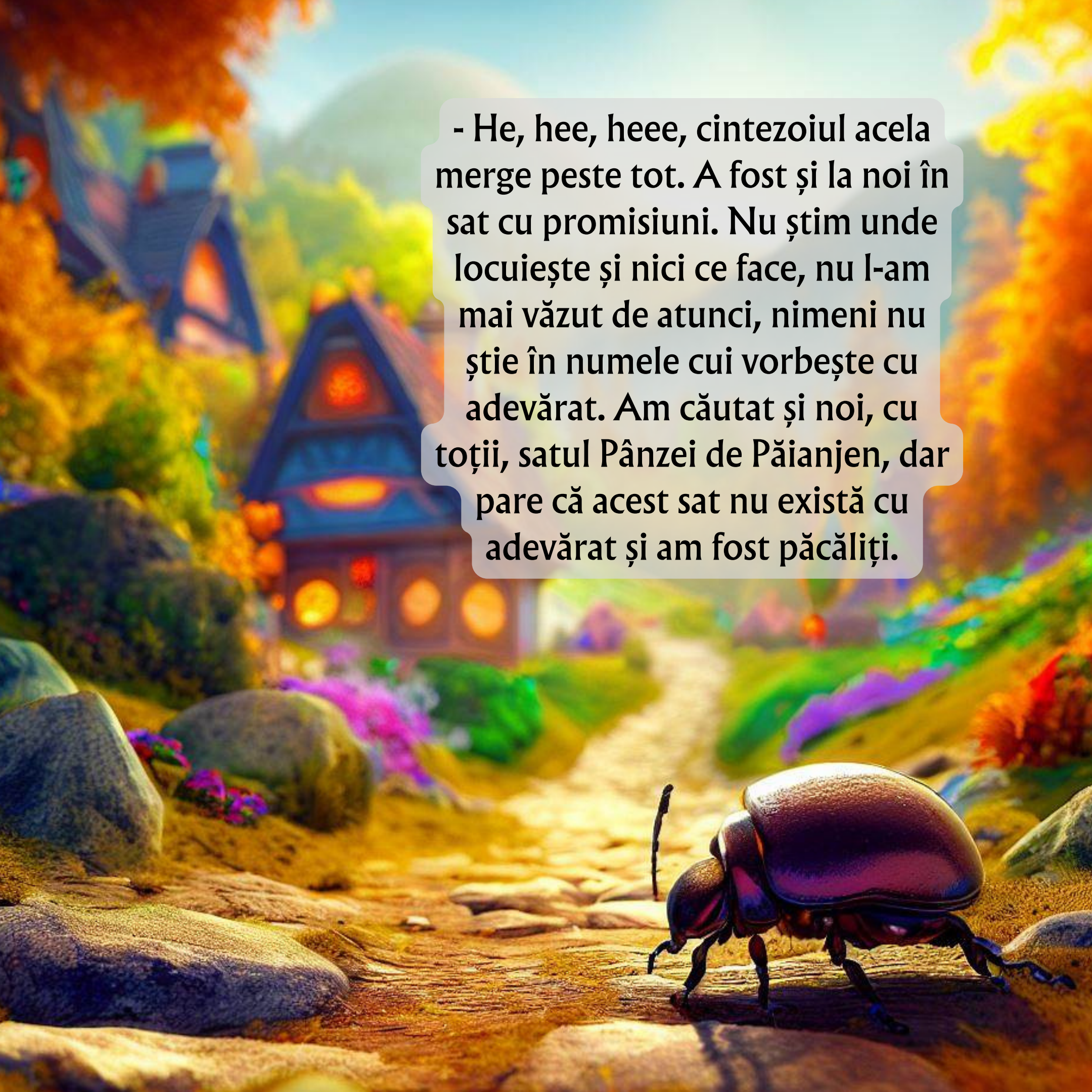

- He, hee, heee, cintezoiul acela merge peste tot. A fost și la noi în sat cu promisiuni. Nu știm unde locuiește și nici ce face, nu l-am mai văzut de atunci, nimeni nu știe în numele cui vorbește cu adevărat. Am căutat și noi, cu toții, satul Pânzei de Păianjen, dar pare că acest sat nu există cu adevărat și am fost păcăliți.

Și cărăbușul plecă mai departe, lăsându-l în urmă pe FinPitic îngrijorat și supărat. Pentru prima dată în viață se încrezuse în cineva pe care nu îl cunoștea.

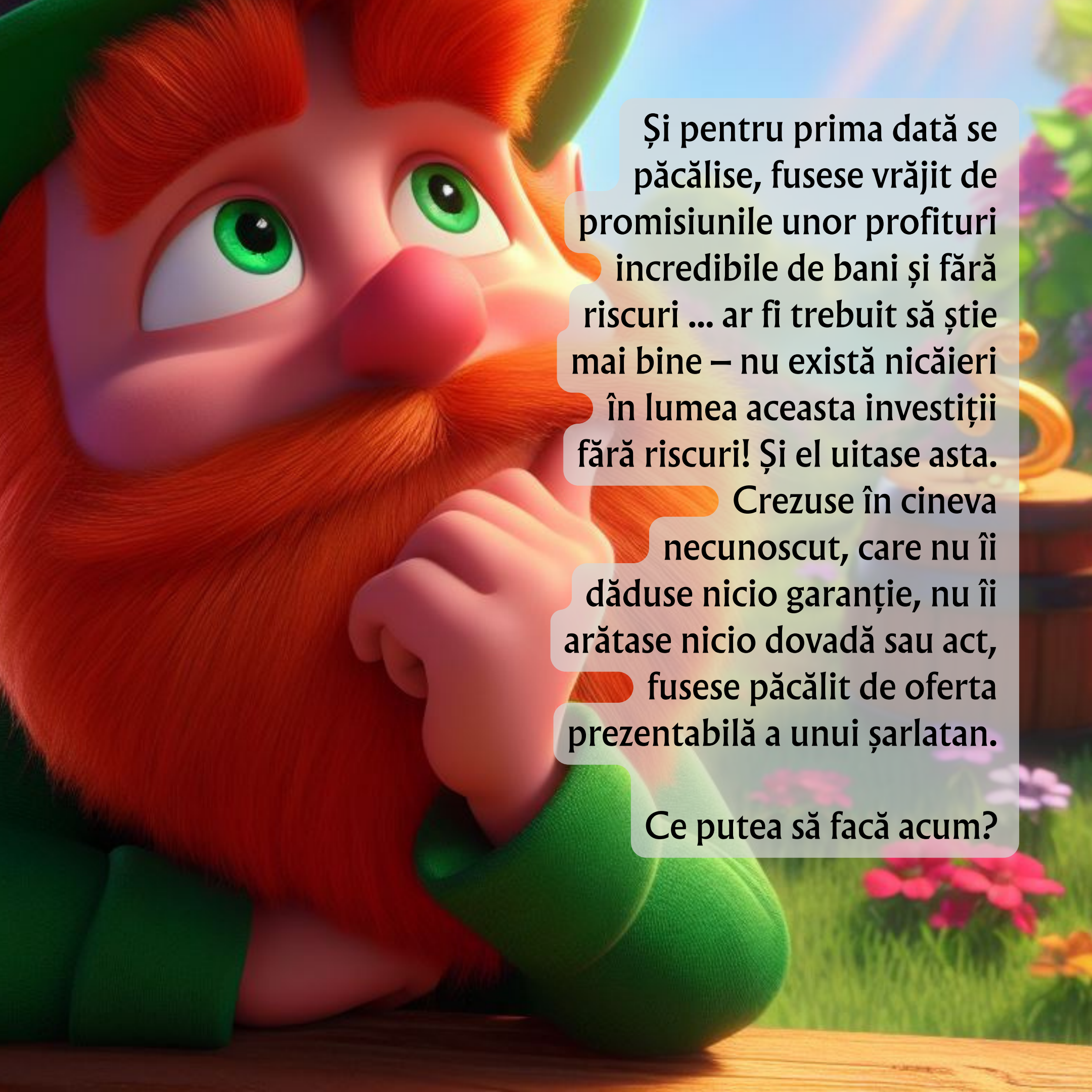

Și pentru prima dată se păcălise, fusese vrăjit de promisiunile unor profituri incredibile de bani și fără riscuri ... ar fi trebuit să știe mai bine – nu există nicăieri în lumea aceasta investiții fără riscuri! Și el uitase asta. Crezuse în cineva necunoscut, care nu îi dăduse nicio garanție, nu îi arătase nicio dovadă sau act, fusese păcălit de oferta prezentabilă a unui șarlatan.

Ce putea să facă acum?

10
ROMÂNIA
AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ
AUTORITATEA
DE SUPRAVEGHERE
FINANCIARĂ
urmărește mai
departe aventurile
lui FinPitic
www.edutime.ro

ROMÂNIA
AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ
AUTORITATEA
DE SUPRAVEGHERE
FINANCIARĂ
www.edutime.ro